

UHP ČR

Unie herního průmyslu ČR

PROČ NEHRÁT S „ŽIVOT JE HROU“

ORGANIZÁTOŘI TÉTO HRY SE VE SVÉ NEPOSTIŽITELNOSTI MÝLÍ

Unie herního průmyslu stejně jako jiné profesní sdružení, neziskové organizace, města a městské části silně vnímá nezákonné provozování výherních hracích přístrojů občanským sdružením „Život je hra“. Vzhledem k vývoji této kauzy silně doporučuje legálním provozovatelům, kteří jsou v pokušení jít cestou „Život je hra“, tuto hru nehrát. Zdánlivě dobře rozjetý vlak černého hazardu provozovaného pod pláštěm občanských sdružení může velmi tvrdě narazit, a to dříve, než si jeho strojvůdci myslí.

Policí a územními samosprávami byla dosud zjištěna přibližně stovka provozoven, kde náhodnému hostu stačí jen vyplnit kartičku nového člena sdružení a pak jej obsluha pustí do prostoru s výherními hracími přístroji. V případě žádosti o výhru obsluha vyplácí peníze mimo prostor s výherními automaty. Občanské sdružení nesplňuje zákonné podmínky získání povolení, nepodává povinné přehledy, neodvádí daně a poplatky a ani přístroje nemají platné osvědčení o provozuschopnosti. Nejsou splněny ani formální či personální požadavky na provozovnu.

Organizátoři systému Život je hra, kteří jsou vzhledem k masovému měřítku, v němž svůj byznys rozjeli, dobře známi, lákají dosud legální provozovatele na vějíčku úniku vši státní i obecní regulaci a zdanění. Zároveň nabízejí provozovatelům, kteří vesměs nemají právnickou erudici, lákavý výklad, že systém je vymyšlen tak dokonale, že je vlastně legální a v pořádku a že za tento styl provozování sázkových her vlastně nic nehrozí. Opak je pravdou: Systém občanského sdružení není

nic jiného než maskovaná sázková hra, jasný pokus o vyhnutí se všem zákonným i daňovým povinnostem, které provozovatel sázkových her má.

Zákon o loteriích a jiných podobných hrách, přes svoji zastaralost a nejasnost v některých bodech, říká jasně ve svém prvním paragrafu: Provozování loterií a jiných podobných her je zakázáno, s výjimkou případů stanovených tímto zákonem. Kdo nemá povolení k provozování sázkové hry podle zákona 202/1990 Sb. a přesto ji provozuje, dopouští se hned několika trestných činů. Jde jen o to, aby byl trestný čin prokázán, což

znamená zdokumentovat, že v „klubech“ sdružení Život je hra probíhá celý proces sázkové hry od sázky až po vyplacení případné výhry. Opravdu si tvůrci tohoto „podnikání“ myslí, že získat důkazy v situaci, kdy tyto nelegální provozovny jsou vesměs bývalými legálními hernami, je tak těžké?

Legální provozovatelé sázkových her určitě nemají důvod chválit stát za to, jakým stylem reguluje jejich obor podnikání: drastické změny v legislativě i daňových povinnostech bez minimálních legisvakancčních lhůt, nejasný výklad klíčových povolovacích kompetencí, možnost okamžitého zákazu podnikání na každé schůzi zastupitelstva, to vše nesvědčí o dobré práci politiků i některých úředníků. To ovšem nemůže být

důvodem, aby se legální podnikatel dal na dráhu kriminálního, který úmyslně porušuje zákon.

I přes všechny neduhy veřejné správy se nevyplatí podcenit její schopnost ostře zakročit proti závažnému a rozsáhlému porušování právního řádu na státním území. Jak ukázala metanolová aféra nebo policejní zákroky proti některým vyhlášeným „nočním klubům“ v Praze, které do té doby řadu let prosperovaly a nerušeně působily, pokud má stát a jeho represivní orgány silný zájem na ochraně zákonnosti a veřejného pořádku, je schopen ho rázně a poměrně rychle prosadit. Proti černému hazardu pod maskou občanských sdružení navíc stojí nejen stát, ale i velké provozovatelské firmy sdružené v asociacích loterní branže, které pomáhají orgánům činným v trestním řízení shromažďovat potřebné důkazy.

Nedávno jsem mluvil s jedním provozovatelem, který kvůli prohibiční vyhlášce nemůže otevřít již zainvestovanou provozovnu na lukrativním místě v Praze a zvažuje „skvělou“ nabídku sdružení Život je hra. I když jí má na stole už řadu měsíců, zatím se k jejímu přijetí neodhodlal a provozovna, do které vložil statisíce korun, zůstává zavřená. Důvod je jednoduchý: I když není právníkem, selským rozumem dobře vnímá, že systém „Život je hra“ je za hranou legální podnikatelské existence, za kterou nechce jít.

Stejný postup doporučuji všem, kteří mají podobné dilema. A ti, kteří už na nabídku „Život je hra“ kývli, si zaslouží varování, že konec tohoto druhu černého hazardu může přijít dříve, než si myslí.

*Andrej Čírtek
sekretář Unie herního průmyslu ČR*